

Van poel des verderfs tot luxe suites

Jacob van der Meulen
j.van.der.meulen@hollandmediacombinatie.nl

Haarlem * 't Vosje is een ondeugende knipoog naar de herberg op deze plek waar vier eeuwen geleden losbandigheid hoogtij vierde (zie kader). Sebastian van de Poppe is de laatste om die bladzijde uit de geschiedenis over te slaan. Zijn hotel zal de naam dragen. „Ik wil wel benadrukken dat we niet meer een plek zijn waar arme Haarlemmers zich klem kunnen drinken en hoereren. 't Vosje biedt nu luxe suites.”

Vier jaar geleden kocht Van de Poppe de bijgebouwen van het landgoed. Het hoofdgebouw met

Apollo en Daphne symboliseren liefde en kuisheid.

Decennialang zagen passanten delen van Landgoed Uyt den Bosch aan de Spanjaardslaan in Haarlem in vervallen toestand geraken. Na vier jaar zijn de bijgebouwen van het voormalige landgoed ingrijpend verbouwd en opende het bijzondere Boutique Hotel 't Vosje de vier kamerdeuren. Een gedreven landheer herstelde een stukje roemruchte Haarlemse geschiedenis en wil anderen daarvan laten meegenieten.

toren op de hoek met de Wagenweg was toen al opgeknappt en huisvestte twee marketingbureaus. Van de bijgebouwen stonden de voormalige orangerie, het koetshuis en de stal te koop. Maar Van de Poppe oog viel ook op de voormalige tuinmanswoning. Hij wist deze bij de aankoop te verkrijgen. Twee weken geleden kwamen de eerste gasten naar Boutique Hotel 't Vosje. Sindsdien regent het op de beoordelingsites tienvoren voor het eigenzinnige hotelletje.

Van de Poppe liet zich niet afschrikken door de deerniswekkende staat waarin de gebouwen zich bevonden. „We hebben het bezichtigd met de helm op, want delen stonden op instorten. Binnen was het verschrikkelijk, maar ik was meteen verliefd op de tuin. Ik, mijn vrouw en onze vier kinderen zijn eerst in de tuinmanswoning gaan wonen. Het was door de vele muren een extreem krappe situatie. Stap voor stap hebben we de gebouwen aangepakt. Nadat we zelf in het rosarium en de voormalige paardenstal waren getrokken, besloot ik van de tuinmanswoning een speciaal hotel te maken.” Landgoed Uyt den Bosch werd ruim een eeuw geleden gebouwd in opdracht van ene baron A.H. van Hardenbroek van Ammerstol die zijn fortuin had vergaard met

Sebastian van de Poppe met links 't Vosje en achter hem de verdere gebouwen van Uyt den Bosch.

de productie van bakstenen. De armlastige edelman wist een vrouw uit een rijke familie uit Hillegom aan de haak te slaan en met het geërfde geld zette hij in Hillegom kunstzandsteenfabriek Arnoud - zijn eerste voornaam - op. De glas-in-loodramen in de orangerie met het thema Semper idem - altijd hetzelfde - verwijzen wellicht naar de onderneming van de droevig aan zijn einde gekomen baron. Tijdens de oorlog verdiende hij net iets te veel met leveranties aan de bezetter. Twee jaar opgelegde

huisarrest na de oorlog beëindigde hij volgens overlevering met een schot van een jachtgeweer door zijn hoofd in de toren van het hoofdgebouw. De barones trok zich beneden haar stand terug in de orangerie. De verdere gebouwen huisvestten achtereenvolgens kantoorpersoneel, de kraamkliniek van de voormalige Mariastichting en een opleidingsinstituut voor verpleegkundigen. De hoofdgebouwen werden later overgenomen door een onroerendgoedbedrijf. De lage bijgebouwen werden anti-

kraak bewoond en daar trad het verval in. Van de Poppe's leven wordt in ieder geval niet bepaald door de eenvormigheid en grote tragiek van de bouw van Uyt den Bosch. „Ik heb rechten gestudeerd, maar doe daar verder niets mee. Die extreem hiërarchische structuur op advocatenkantoren en het gebrek aan respect voor elkaar, daar kan ik niet tegen. Mijn vrouw heeft een tandartspraktijk. Ik heb haar meegeholpen en daarna ben ik adviseur vastgoed gewor-

den. Mensen die willen investeren komen bij mij en ik geef ze advies. In 2005 ben ik begonnen. Ik heb dus achtereenvolgens de goede tijd, de crisis en het herstel meemaakt en daar veel van geleerd. Voor mijn studie was ik naar Nijmegen gegaan waar ik mijn vrouw leerde kennen. Maar ik vind mensen hier vriendelijker en daarom zijn we terug naar Haarlem gekomen. Ik heb de Nijmeegse architect Ben Slothouber bij de verbouwingen betrokken. Hij was de enige architect die niet met een portfoli-

van eerdere verbouwingen met herhaling van hetzelfde trucje kwam. Hij zei: 'Ik maak nooit iets hetzelfde'. Dat is ook uitstekend terug te zien in de vier totaal verschillende hotelkamers.” Dat ze de gigantische binnentuin delen met hotelgasten, stoort Van de Poppe niet. „In het begin is het een beetje raar, maar we hebben allemaal voldoende ruimte voor onze privacy. Ik hou ook wel een beetje afstand. Nee ik, ben niet die gastheer waar je niet van af komt. Mijn vrouw is een vroege vogel. Zij

maakt het ontbijt en ik serveer het, op verzoek ook op de kamer. Als de schoonmaakster is geweest, ga ik er altijd nog even met een doekje achteraan. Normaal zou ik er niet blij van worden, maar je weet wat het doel is. Als je een hotel binnenkomt dan moet de eerste indruk goed zijn. Als je één haar tegenkomt is het voor mij al verpest. Op de beoordelingsites scoren we vooral tienvoren. Die ene 7,8 vind ik dan jammer. Overigens werd wel verzekerd dat ze terug zouden komen. Dat wordt een 9,5.”

Een van de luxe suites in het kleine hotel.

De binnentuin van Uyt den Bosch en 't Vosje (rechts).

Terracotta plaquette van 't Vosje.

Een bijzonder hotel met een knipoog naar het verleden

't Vosje bood Haarlemmers wat vertier

Haarlem * Tot 1927 lag het terrein waar later Uyt den Bosch werd gebouwd nog op het grondgebied van Heemstede. Tijdens het beleg van Haarlem (1572-1573) was er een verschaning van de Spaanse belegeraars, die de Spanjaardslaan later zijn naam zou geven.

Net als de Haarlemmerhout viel het gebied onder de jurisdictie van de Heren van Heemstede. Die stonden aanzienlijk bourgondischer in het leven dan het protestantse stadsbestuur van Haarlem. Waar Haarlem het drankgebruik met accijns probeerde te beperken kon je in Heemstede vrijuit en goedkoop drinken. Aan gokken en hoereren werden ook geen paal en perk gesteld.

Op de plek van het huidige hotel stond herberg Bethlehem (!) waarvan de naam midden zeventiende eeuw werd veranderd in 't Vosje. Zoals het een horecagelegenheid van bedenklijk allooi betaamt, veranderde het om de paar jaar van eigenaar. De exploitanten maakten het veelal onghewilde moeders mogelijk om een centje bij te verdienen. Binnen Haarlem was prostitutie verboden. De Heren van Heemstede verdienden echter fors aan het verlenen van vergunningen die drinken en hoererij onder hetzelfde dak toestonden.

FOTO'S UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER